

"Hayata Bakışınızı Deęiřtirir."

KURAN'IN BİLİMSEL MUCİZELERİ

FEYYAZ TV

”Hayata Bakışınızı Deęiřtirir.”

KURAN’IN BİLİMSEL MUCİZELERİ

İÇİNDEKİLER

Giriş	6
Evrenin Genişlemesi	7
Göklerle Yerin Birbirinden Ayrılması	10
Aşılaiıcı Rüzgârlar	12
Evrendeki Mükemmel Yörüngeler	17
Denizlerin Birbirine Karışmaması	20
Yeryüzünün Uçlarından Eksilmesi	24
Örümceğin evi	27
Bitkilerde Erkeklik ve Dişilik	29
Bebegın Rahimdeki Üç Karanlık Devresi	31
Bir Çiğnemlik Et Parçası	33
Bulutların Ağırliğı	35
Dağların Sürüklenmesi	37
Demirdeki Sır	39
Uykuda Hareket Etmenin Önemi	42
Uykuda Kulakların Aktif Olması	44
Yaratılıştaki Çiftler	45
Dünyanın Yuvarlak Oluşu	47
Korunmuş Tavan	49
Geri Döndüren Gök	52
Kapıyı Çalan Yıldız	54
Gökyüzündeki Kırmızı Gül	55

Giriş

Kur'an-ı Kerim bir bilim kitabı değildir. Kur'an'ın öncelikli hedefi tevhid mesajını insanların gönlüne nakşetmektir. Bu mesajı verirken de bilimsel gerçeklere işaretlerde bulunur. Kur'an'ın bu öncelikli hedefi her dönemde ön planda tutulmuştur.

Kur'an ayetleri her asrın anlayışına uygun olarak yorumlanmıştır. Her asrın anlayışı ve bilgi birikimi ise farklıdır. Kur'an'da bahsedilen ilmi hakikatler, ilk asırlarda günümüzde olduğu gibi açıklansaydı, bunları anlayamayan bir kısım insanlar bunu inkar edecekti. Günümüz insanı bilim alanında belli bir seviyeye gelmişken o dönemde toplumun buna hazır olmadığı tarihi bir gerçektir.

Bilimsel gerçek kimin elinden çıkarsa çıksın, Kur'an'ın o konuya vurgu yaptığı gerçeğini değiştirmez. Bilim insanlığın ortak malıdır. Kur'an'ın işaret ettiği gerçekleri bir gayri müslim de bulsa Kur'an'ın haberini doğrulama özelliğini taşır.

Kuran'ın işaret ettiği bazı bilimsel gelişmelere örnekler verelim:

Evrenin Genişlemesi

Bir kitap düşünün, bilimin ancak 100 sene önce keşfedebildiği bir hakikati tam 1400 sene önce haber veriyor. Ve bir insan düşünün, bilim adamlarının yakın tarihte keşfedebildiği bir hakikati yine tam 1400 sene önce bildiriyor. Acaba bu kitabın ilahi bir kitap ve bu zatın fevkalade bir zat olduğu hakkında hiç şüphe edilir mi?

Kur'an-ı Kerim tam 1400 sene önce evrenin genişlediğinden haber vermektedir. Zariyat suresinin 47. ayet-i kerimesinde şöyle buyrulmaktadır: **“Biz göğü kudretimizle bina ettik ve şüphesiz biz onu genişletiyoruz.”** Türkçeye **“Şüphesiz biz genişletiyoruz.”** şeklinde çevrilen ifadenin Arapçası **إِنَّا لَمُوسِعُونَ** şeklindedir. **مُوسِعُونَ** kelimesi **“genişletmek”** anlamına gelen **أَوْسَعَ** fiilinden türemiştir. Başındaki **“lâm”** ise lââm-ı tekit olup takip ettiği isim ya da sıfata vurgu yaparak **“çok fazla”** anlamı katmaktadır. Dolayısıyla bu ifade: **“Biz evreni çok fazla genişletiyoruz.”** anlamına gelmektedir.

Kur'an'ın evrenin genişlemesinden haber veren ayetini bu şekilde tahlil ettikten sonra şimdi de bu konuda ilmin ne dediğine bakalım:

20. yüzyılın başlarına kadar bilim dünyasında hâkim olan tek bir görüş vardı. Bu görüş evrenin durağan bir yapıya sahip olduğu ve sonsuzdan beri aynı şekliyle süregeldiği görüşüydü. 20. yüzyıla kadar hiçbir bilim adamı evrenin genişlemesinden bahsetmemiş, bırakın bahsetmeyi belki bunu hayal bile etmemişti.

Rus fizikçi Alexander Friedmann ve Belçikalı evren bilimci Georges Lemaitre 20. yüzyılın başlarında evrenin sürekli hareket hâlinde olduğunu ve genişlediğini teorik olarak hesapladılar. Bu gerçek 1929 yılında gözlemsel olarak da ispatlandı. Amerikalı astronom Edwin Hubble kullandığı dev teleskopla gökyüzünü incelerken, yıldızların ve galaksilerin sürekli olarak birbirlerinden uzaklaştıklarını keşfetti. Yıldızlar ve galaksiler sadece bizden değil, birbirlerinden de uzaklaşıyorlardı. Evrenin genişlemekte olduğu ilerleyen yıllarda yapılan gözlemlerle de kesinlik kazandı. Her şeyin sürekli olarak birbirinden uzaklaştığı bir evren ise **“sürekli genişleyen”** bir evren anlamına gelmektedir.

Evrenin genişlemesini daha iyi anlayabilmek için şöyle düşünebilirsiniz: Evreni şişirilen bir balonun yüzeyi gibi düşünün. Balonun yüzeyindeki noktaların balon şiştikçe birbirlerinden uzaklaşmaları gibi, evrendeki cisimler de evren genişledikçe birbirlerinden uzaklaşmaktadır.

Bu bilimsel gerçek henüz hiçbir insan tarafından bilinmezken ve insanlar Güneş'i bir elma büyüklüğünde zannederken Kur'an asırlar önce bu hakikati bildirmiş ve evrenin genişlemekte olduğunu açıkça beyan etmiştir.

Bu ise Kur'an'ın Allah'ın kalamı olduğunu çok parlak bir şekilde ispat etmektedir. Zira 20. asırda ancak keşfedilebilen bilimsel bir gerçeğin bundan 14 asır evvel bir kitapta yazması ve bu hakikatin okuma yazma bilmeyen bir beşer tarafından haber verilmesi ancak şu iki şeyden biri ile mümkündür:

1. Ya bir beşer bu bilimsel gerçeği tek başına keşfetmiştir.
2. Ya da bu haber evreni yaratan ve onu genişleten Allah'ın haberi-ridir. Bu haberin yazıldığı kitap Allah'ın kitabıdır. Ve bu kitabı tebliğ eden zat da O'nun resulüdür.

Başka bir şık yoktur ve birinci şıkkı kabul etmek mümkün değildir. Çünkü on dört asır önce teleskopun isminin bile bilinmediği bir devirde son derece gelişmiş dev teleskoplarla ancak keşfedilebilen bir hakikati bir beşerin kendi kendine keşfetmesi mümkün değildir. Hatta bu sebepten dolayıdır ki dünya tarihinin en büyük dehaları gözlemleriyle ve bilimsel uğraşlarıyla, genişleyen evren modelini çizememişler hatta bunu akıllarının ucuna bile getirememişlerdir.

O hâlde bu haber on dört asır önce, teknolojinin olmadığı bir dönemde, çölde yaşayan ve okuma yazma bilmeyen bir beşerin kendi sözü olamaz. Bu haberin yazıldığı kitap da ona ait bir kitap olamaz.

O hâlde geriye tek bir seçenek kalıyor, o da 2. şıkkı kabul etmektir. **Yani bu haber evreni yaratan, onu genişleten ve bu mucizevi habe-**

ri elçisi Hz. Muhammed (s.a.v.) ile insanlara haber veren Allah'ın haberidir. Ve bu haberin geçtiği kitap da O'nun kitabıdır.

Eğer şöyle bir soru sorulsa: Belki tesadüfen yazmıştır. Yani Kur'an bir beşerin sözüdür ve bu beşer farkında olmadan bu hakikati kitabında yazmış ve evrenin genişlemesinden bahsetmiştir.

Bu soruya karşı deriz ki: Eğer bir beşerin böyle bir haberi tesadüfen kitabında yazması mümkünse o asırdan bu asra kadar milyonlarca kitap yazılmıştır. Aynı tesadüf ile bu kitapların birçoğunda aynı haberin geçmesi gerekmektedir. Hâlbuki hakikat bunun tam zıttıdır. Hiçbir beşer kitabında hatta mesleği astronomi olan dehaların kitaplarında bile, 20. yüzyılın başına kadar böyle bir haber geçmemektedir. Bu haberi ne bir beşer düşünmüş ve ne de bir kitaba kaydedilmiştir. Bu sebeple Kur'an'ın haber vermesini tesadüf ile izah edemeyiz. Demek, "Kur'an Allah'ın kitabıdır." demekten başka bütün yollar kapalıdır. Tek bir yol vardır, o da Kur'an'ın Allah'ın kitabı olmasıdır.

Göklerle Yerin Birbirinden Ayrılması

“Evrenin nasıl meydana geldiği” konusu bilim adamları tarafından her zaman en çok merak edilen ve üzerinde en çok konuşulan konulardan biri olmuştur. Bu konuda tarih boyunca birçok teoriler ortaya atılmış ve zamanın geçmesiyle ve fennin ilerlemesiyle de her teori çürümüş ve hurafeler kitabında yerini almıştır.

Şu an üzerinde ittifak edilen ve geniş şekilde kabul gören teori Big Bang yani Büyük Patlama teorisidir. Big Bang evrenin yaklaşık 13,7 milyar yıl önce aşırı yoğun ve sıcak bir noktadan meydana geldiğini savunan kozmolojik bir modeldir.

İlk kez 1920’lerde Rus kozmolog ve matematikçi Alexander Friedmann ve Belçikalı fizikçi Georges Lemaitre tarafından ortaya atılmıştır. Evrenin bir başlangıcı olduğunu varsayan bu teori çeşitli kanıtlarla desteklendiğinden bilim insanları arasında özellikle fizikçiler arasında geniş ölçüde kabul görmüştür.

Big Bang modeline göre, evren genişlemeden önceki bu ilk durumundayken aşırı derecede yoğun ve sıcak bir hâlde bulunuyordu. Yani âlem tek bir parça idi. Daha sonra Big Bang denilen büyük bir patlamayla birbirinden ayrılarak şu andaki şeklini aldı.

Bilim adamlarının 19. yüzyılda ancak ulaşabildikleri bu bilgiyi Kur’an bize 1400 sene önce haber vermektedir.

Şöyle ki: Enbiya Suresi 30. ayet-i kerimede şöyle buyrulmuştur: **“O inkâr edenler görmüyorlar mı ki göklerle yer birbiriyle bitişik iken biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Hâlâ inanmıyorlar mı?”**

Ayet-i kerimede **“birbiriyle bitişik”** olarak tercüme edilen kelime **“ratk”** kelimesidir. Ratk **“birbiriyle iç içe, ayrılmaz durumda, kaynaşmış”** anlamlarına gelmektedir. Yani tam bir bütün oluşturan iki maddeyi tanımlamak için Arapçada bu kelime kullanılır.

Ayet-i kerimede geçen **“fatk”** kelimesi ise **“ayırma”** manasına

gelmektedir. Arapçada bu fiil bitişik durumdaki bir nesneyi yarıp, parçalayıp dışarı çıkarma anlamında kullanılır. Mesela tohumun filizlenerek topraktan dışarı çıkması Arapçada bu fiille ifade edilir.

Şimdi ayet-i kerimeye tekrar dönelim: Ayette göklerle yerin birbiriyle bitişik yani **“ratk”** olduğu bir durumdan bahsediliyor. Ardından bu ikisi **“fatk”** fiili ile ayrılıyorlar. Yani biri diğerini yararak dışarı çıkıyor.

Gerçekten de Big Bang’ın ilk anını düşündüğümüzde evrenin tüm maddesinin tek bir maddede toplandığını görüyoruz. Diğer bir deyişle, her şey hatta henüz yaratılmamış olan gökler ve yer bile bu maddenin içinde, birbiriyle iç içe ve ayrılmaz durumdadırlar. Yani ayette ifade edildiği gibi birbiriyle iç içe **“ratk”** durumundaydılar. Ardından bu madde şiddetli bir patlamayla yarıp ayrıldı. Yani Kur’an’ın **“fatk”** kelimesiyle beyan ettiği ayrılma fiili meydana geldi.

İşte Kur’an bilim adamlarının asrımızda ancak keşfedebildiği Bing Bang teorisini bizlere tam 1400 sene önce haber veriyor.

Kim insaf ile düşünse şunu kabul eder ki: Bir beşer hem de okuma-yazma bilmeyen bir beşer 1400 sene önce astronominin olmadığı bir asırda gökyüzünü kendi başıyla keşfederek bu haberi bizlere veremez. Öyle ya, bilim adamlarının bundan 100 sene önce keşfedebildiği bir hakikati bir beşer 1400 sene önce kendi başıyla keşfedebilir mi?

Madem keşfedemez, o zaman geriye tek bir seçenek kalıyor ki o da şudur: Bu hakikati haber veren kitap bütün âlemleri tek bir maddede toplayan ve daha sonra büyük bir patlamayla o maddeden yeryüzünü, gökyüzünü ve içindeki her şeyi yaratan zatın kitabıdır. Evet, Kur’an O zatın kitabı ve ezelî kelimidir. İnandık ve iman ettik!

Aşılایıcı Rüzgârlar

Bundan tam 1400 sene önce aşılamanın önemi ve ne demek olduğunu bilinmediğı bir zamanda Kur'an bizlere Hicr suresinin 22. ayet-i kerimesiyle şu haberi vermektedir: **“Biz rüzgârları aşılایıcılar olarak gönderdik.”**

Evet, bu ayet-i kerime rüzgârların aşılایıcı bir özelliğıe sahip olduğunu açıkça bildirmektedir. Acaba Kur'an'ın vermiş olduğu bu haber hakkında bilim adamları ne demektedir. Şimdi bunu öğrenelim:

Bilim adamları rüzgârların aşılایıcı özelliğıe sahip olduğunu şu şekilde izah ederler: Bütün bitkilerin çiçeklerinde erkek ve dişi çifti bulunmakta ve erkeğın dişiyi aşılmasıyla meyveler meydana gelmektedir. Bu aşılama fiili ise rüzgârlarlar sayesinde olmaktadır. Allah pek çok bitkinin tohumunu hafif bir esintide bile uçabilecek şekilde yaratmıştır. Yeryüzündeki sayısız bitki türüne ait polenler, çiçek tozları ve tohumlar rüzgârlar vasıtasıyla birinden bir diğerine taşınmakta böylece bitkilerin aşılانarak çoğalmaları ve nesillerinin devamı sağlanmaktadır. Yani rüzgârların aşılایıcı özelliğıi ile bitkiler üremekte ve çoğalmaktadır.

Rüzgârlar bitkileri aşılادığı gibi yağmurun yağabilmesi için yağmur bulutlarını da aşılamaktadır. Yakın bir zamana kadar rüzgâr ile yağmur arasındaki tek ilişki rüzgârın yağmur bulutlarını sürükleyip götürmesinden ibaret zannedilirdi. Evet, bu başını gökyüzüne kaldırıp bulutların geçişini izleyen herkesin görebileceğı bir şeydi. Ama rüzgâr ile yağmur arasındaki ilişki sadece bundan ibaret değildi.

Şöyle ki: Denizlerin ve diğer suların üzerinde köpüklenme nedeniyle **“Aerosol”** adlı hava kabarcıkları oluşmaktadır. Bunlar rüzgârların karadan sürüklediğı tozlarla karışarak atmosferin üst katmanlarına doğru havalanır. Rüzgârların yükselttiğı bu parçacıklar su buharı ile birleşir ve su buharı bu parçacıkların etrafında yoğunlaşır. Bu parçacıklar olmazsa yüzde yüz su buharı bulutu oluşturamaz. Bulutların oluşması rüzgârların havada serbest şekilde bulunan su buharını, taşıdıkları parçacıklarla aşılamaları ile olmaktadır. Bilimin ve bilim adamlarının bu izahlarından sonra şimdi meseleyi tahlil edelim ve şu soruların ce-

vaplarını bulalım:

1. Rüzgârların aşılâyıcı özelliğe sahip olduğu gerçeği ne zaman keşfedilmiştir?

Cevap: Bu asırda keşfedilmiştir.

2. 20. yüzyılda ancak keşfedilen bu gerçeğin 1400 sene evvel okuma-yazma bilmeyen bir beşer tarafından keşfi mümkün müdür?

Cevap: Asla mümkün değildir. Buna mümkün demek akıldan istifade etmekle mümkündür.

3. Eğer Kur'an'ın Allah'ın kelamı olduğu kabul edilmezse rüzgârların aşılâyıcı olduğu gerçeğinin Kur'an'da geçmesi ne ile izah edilebilir?

Cevap: Hiçbir şeyle izah edilemez. Kur'an Allah'ın kitabı olarak kabul edilmezse hem vermiş olduğu bu haber hem de diğer bilimsel gerçeklerin hiçbirini izah edilemez.

Yol ikidir: Ya rüzgârların aşılâyıcı özelliğe sahip olmasını ve Kur'an'ın haber verdiği diğer bütün bilimsel gerçekleri okuma-yazma bilmeyen bir beşerin 14 asır önce kendi başına bildiği ve keşfettiği kabul edilecek ya da **“Kur'an Allah'ın kitabıdır. İçindeki bütün haberler her şeyi bilen Allah'ın sözleridir.”** denilecek.

Başka hiçbir ihtimal yoktur. Birinci ihtimali hiçbir akıl sahibi kabul edemez. Zira bir beşerin tek başına bunları bilmesi ve keşfetmesi mümkün değildir. O hâlde geriye 2. ihtimali kabul etmekten başka bir yol kalmaz ki bu kitap Allamu-l guyub olan yani gaybları en iyi bilen zatın kitabıdır.

Evet, rüzgârı kim yaratmış ve ona kim aşılama vazifesini vermişse bu haberin geçtiği kitap da O'nun kitabıdır. Bu kitaptaki her söz de O'nun sözüdür. İnadık ve tasdik ettik!

Dişi Bal Arısı

Bu delilde işlenecek bilimsel mucizeye geçmeden önce Arapçaya ait bazı bilgiler vermek istiyoruz. Bu bilgiler sayesinde tahlil edilecek bilimsel mucize daha iyi anlaşılacaktır.

Arapçada kelime cinsiyet bakımından ikiye ayrılır: **Müennes ve müzekker**. Müennes dişi varlıkları gösteren kelimelere, müzekker de erkek varlıkları gösteren kelimelere denir. Arapçada ister hayvan olsun ister bir bitki, ister nesne olsun isterse bir fiil, bunlar ya müennestir ya da müzekkerdir. Demek Arapçada fiiller de dişi ve erkek olarak ikiye ayrılmaktadır. Cümlenin faili erkek olduğunda fiil erkek sigayla, cümlenin faili dişi olduğunda fiil dişi sigasıyla gelmektedir. Yani fiil ile fail arasında cinsiyet bakımından bir uyum vardır.

Bu bilgilendirmeden sonra şimdi Nahl suresinin 68 ve 69. ayetine dikkat kesilelim:

“Rabbin bal arısına şöyle vahyetti: Dağlardan, ağaçlardan ve insanların kuracakları kovanlardan kendine evler edin. Sonra meyvaların hepsinden ye de Rabbinin (sana) kolay kıldığı yollara gir, diye ilham etti. Onların karınlarından renkleri çeşitli bir bal çıkar ki onda insanlar için şifa vardır. Şüphesiz ki bunda düşünen bir kavim için büyük bir ibret vardır.”

Arapçada arının erkeği ve dişisi aynı şekilde **“Nahl”** olarak yazılır. Bu kelimenin ayrıca dişisi yoktur. Ancak Kur'an arıya yapılan vahyi ve arının yaptıklarını anlatırken fiilin dişi formunu kullanmaktadır. Biraz önce ifade ettiğimiz gibi, Arapçada fiiller dişiye ve erkeğe göre farklı çekilirler. Başka birçok dünya dilinde de bu böyledir. Kur'an'da arının yaptıkları anlatılırken fiilin dişi sigası kullanılmıştır. Şöyle ki:

1. Ayet-i kerimede **“ev edin”** manasını beyan etmek için erkek için kullanılan **اَتَّخَذُ** kelimesine bedel, dişi için kullanılan **اِتَّخَذِي** kelimesi gelmiştir.

2. **“Her türlü meyvelerden ye.”** manasını ifade etmek için erkek

için kullanılan كُلْ kelimesine bedel, dışı için kullanılan كُلِّي kelimesi gelmiştir.

3- “**Rabbinin yollarına gir.**” manasını beyan için yine erkek için kullanılan اَسْئَلْ kelimesine bedel, dışı için kullanılan اَسْئَلِي kelimesi gelmiştir.

4. “**Bal onun karnından çıkar.**” ifadesindeki “**onun**” zamiri erkeğe işaret eden هُ ye bedel, dışıye işaret eden هَا ile ifade edilmiştir.

Demek, Kur'an'ın saydığı eylemler olan; evini yani kovanını inşa etmesi, bal özünü toplamak için her türlü meyvelerden yemesi, Allah'ın vahyettiği yollara girmesi ve balı karnından çıkarması dışı bal arısı tarafından yapılmaktadır. Yani sayılan bütün eylemlerin faili dışı bal arısıdır.

Acaba Kur'an'ın 1400 sene önce vermiş olduğu bu haber hakkında bilim adamları ne demektedir? Gerçekten de sayılan faaliyetleri dışı bal arısı mı yapmaktadır? Şimdi gelin, bu konuda bilim adamlarının sözlerine kulak verelim, bakalım onlar ne diyor? Onlar diyor ki:

Kur'an'ın saydığı bütün faaliyetleri dışı arı olan işçi arılar gerçekleştirmektedir. Kur'an'ın saydığı bu faaliyetler ile erkek arıların hiçbir ilişkisi yoktur. Dışı olan işçi arılardan daha iri yapılı ve kocaman gözlü olan erkek arıların tek görevi genç ana arıyı beraber olarak üremelerini sağlamaktır. Yaz sonunda bu görevini yerine getiren erkek arılar dışı arılar tarafından kovandan atılır ve dışı arıların bakımıyla yaşamaya alışkın oldukları için çok geçmeden ölürler.

Gördüğünüz gibi, Kur'an'ın vermiş olduğu haberle bilimin bu asırda ulaştığı netice birdir ve aynıdır.

Kur'an'ın 1400 sene önce bize gösterdiği ama bilimin yakın bir zamanda keşfettiği bu hakikat Kur'an'ın mucizevi bir haberidir.

Hâlbuki Kur'an'ın nazil olduğu asırda insanların kovan içindeki iş bölümünün detaylarını bilmesi mümkün değildir. O asrın insanları ne işçi arıların dışı olduğunu ne de kovanı inşa etmek ve bal yapmak

gibi faaliyetlerin dişi işçi arılar tarafından yapıldığını biliyordu. Ama Kur'an bunu haber verdi ve haber verdiği gibi de çıktı.

Kur'an'ın akılları hayrette bırakan bu büyük mucizesi karşısında onun Allah'ın kitabı olduğunu kabul etmekten başka bir yol var mıdır?

Kur'an arıya vahyeden ve onun karnında balı pişiren zatın kitabıdır. Balı dişi arıya yaptırmış, ona vahyetmiş ve asırlar önce kitabında bunu bizlere haber vermiştir. Evet Kur'an Allah'ın kitabı ve O'nun ezelî kitabıdır. İnadık ve tasdik ettik!

Evrendeki Mükemmel Yörüngeler

Çıplak gözle gökyüzüne bakıldığı zaman hareketsiz bir evrenin var olduğunu zannederiz. Evrendeki devasa faaliyetler ancak teleskobun keşfedilmesiyle fark edilmeye başlanmıştır.

Tarihin çok uzun bir döneminde insanlar Dünya'yı sabit, Güneş'i ise Dünya'nın etrafında dönüyor zannettiler. Sonra Kopernik, Kepler, Galileo ile başlayan süreçte insanlar Güneş'in sabit bir şekilde ortada durduğunu, Dünya'nın ise sabit bir Güneş'in etrafında döndüğünü keşfettiler. Bilimde devrim sayılan bu keşif çok önemliydi ancak henüz Güneş'in kendi yörüngesinde hareket ettiği keşfedilmemişti.

Daha sonra ise gelişmiş teleskopların ve astronomi biliminin gelişimi sayesinde Güneş'in de hareket ettiği ve Dünya'nın hareket eden bir Güneş'in etrafında döndüğü anlaşıldı. Güneş, etrafında bulunan gezegenleri ile beraber, saatte 720.000 km'den daha büyük bir hızla Solar Apex adı verilen bir yörünge boyunca Vega Yıldızı'na doğru hareket etmekteydi.

Bilimin ancak asrımızda keşfedebildiği bu buluş Kur'an'da 1400 yıl önceden açıklanıyordu:

“Güneş de bir karar yerine doğru akıp gitmektedir. Bu, aziz ve âlim olan Allah'ın takdiridir.” (Yasin 38)

“Ne güneş aya yetişip çarpar ne de gece gündüzü geçebilir, onların her biri kendi yörüngesinde yüzerler.” (Yasin 40)

“Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratan O'dur. Her biri bir yörüngede yüzüp giderler.” (Enbiya 33)

“Görmedin mi ki Allah geceyi gündüze sokuyor, gündüzü geceye sokuyor. Güneş ile Ay'ı da emrine boyun eğdirmiştir. Her biri belirli bir süreye kadar akıp gidiyorlar.” (Lokman 29)

Gördüğümüz gibi, Kur'an tam 1400 sene önce Güneş'in ve diğer yıldızların hareket ettiğinden haber vermekte ve bu haberleriyle de Allah'ın kitabı olduğunu ispat etmektedir.

Güneş'in hareketiyle ilgili diğer bir bilimsel buluşa da Kur'an farklı bir ayetiyle dikkat çekmektedir: Saffat suresinin 5. ayet-i kerimesinde:

“O, semavatın ve yeryüzünün ve bu ikisi arasındakilerin ve doğuların Rabbidir.”

buyurulmaktadır. Bu ayette geçen “doğuların Rabbi” ifadesinden Güneş'in birden fazla doğuş yeri olduğu anlaşılmaktadır ki **“Güneş'in doğduğu yer”** olarak bildiğimiz **“doğu”**nun aslında **“yerler”** yani birden fazla **“doğu”** olarak değerlendirilmesi gerektiğine dikkat çekilmektedir.

Evet, güneş her sabah doğmakta ve her akşam batmaktadır. Fakat tüm bu doğuşları ve batışları her seferinde evrenin ayrı bir noktasında gerçekleşmektedir. Yani sema denizinde yüzen yıldızlar ve gezegenler geçtikleri yollardan bir daha geçmemekte ve yörüngelerinde akıp gitmektedirler.

Dünyanın yuvarlak oluşu sebebiyle bir yerde doğan Güneş aynı anda bir başka yerde batıyor. Gece gündüzü, gündüz de geceyi kovalıyor. O hâlde Güneş'in doğduğu “yer” değil, “yerler” söz konusudur. Yerkürenin her noktası için sabah saatleri değişiktir. Her yer ayrı ayrı saniyelerde Güneş'in doğuşunu bekliyor. Güneş'i uzayın bambaşka yerlerinden “doğarken” seyrediyoruz. Güneş aynı Güneş, Dünya aynı Dünya ama Uzay'ın yeri değişik.

Şimdi, anlattığımız bu iki Kur'an mucizesi ile ilgili bazı sorular soralım:

1. Acaba Kur'an'ın 1400 sene önce haber verdiği “Güneş'in ve yıldızların hareket ettiği” gerçeğinin bilim adamları tarafından tasdik edilmesi “Kur'an'ın gökleri yaratan, onda yollar takdir eden ve Güneş'i ve yıldızları o yollarda gezdiren Allah'ın kelamı olmasından” başka bir manaya gelebilir mi?

2. Bu asra kadar yaşamış birçok bilim adamı tarafından reddedilen ve ancak bilim ve teknik asrı olan bu asırda dev teleskoplarla keşfedilebilen bir hakikatin 1400 sene evvel okuma-yazma bilme-

yen bir insan tarafından keşfedilmesi mümkün müdür?

3. Gökyüzüne ait bilgilerin neredeyse tamamının hurafe ve yanlış olduğu bir dönemde insanların gündeminde böyle bir konu yokken niçin Hazreti Muhammed (a.s.m.) bu iddialarda bulunsun ve o asrın insanlarına muhalefet ederek kendi doğruluğu hakkında şüpheyi düşürsün?

Bütün bu sorular ancak Kur'an'ın Allah'ın kitabı olmasıyla izah edilebilir. Kur'an'ın bir beşer sözü olduğu kabul edilirse cevap verilemeyen yüzlerce soru ortaya çıkar. Kur'an'daki hiçbir bilimsel haber izah edilemez.

Bütün sorulara karşı kalbi ve akli ikna edebilecek tek cevap şudur: Kur'an Allah'ın ezeli kitabı ve insanlara karşı bir hitabıdır. Hz. Muhammed (s.a.v.) ise Allah'ın Resulüdür ve habibidir. İnadık ve tasdik ettik!

Denizlerin Birbirine Karışmaması

“İki denizi birbirlerine kavuşmak üzere salıvermiştir. Aralarında bir engel vardır, birbirlerine geçip karışmıyorlar.” (Rahman suresi 19-20)

Ayetin ifadesi akıllara durgunluk verecek bir tarzdadır. Zira ayet-i kerime onca fırtına ve dev dalgalara rağmen denizlerin birbirine karışmadığından haber vermektedir.

Evet, bilim Kur'an'ın ayetlerini her zaman olduğu gibi yine tasdik etmekte ve onun Allah'ın kelamı olduğunu ispat etmektedir. Şöyle ki:

Denizaltı araştırmaları ile ünlü Fransız deniz bilimci Kaptan Jacques Cousteau denizlerdeki su engelleri ile ilgili yaptığı araştırmaların sonucunu şöyle anlatmaktadır:

“Bazı araştırmacıların farklı deniz kütlelerini birbirinden ayıran engellerin bulunduğu dair ileri sürdükleri görüşleri inceliyorduk. Çalışmalar sonucunda gördük ki Akdeniz'in kendine has tuzluluğu ve yoğunluğu var. Aynı zamanda kendine has canlıları barındırıyor. Sonra Atlas Okyanusu'ndaki su kütlelerini inceledik ve Akdeniz'den tamamen farklı olduğunu gördük. Hâlbuki Cebeli Tarık Boğazı'nda birleşen bu iki denizin tuzluluk, yoğunluk ve sahip olduğu hayatîyet açısından eşit veya eşite yakın olması gerekiyordu. Oysaki bu iki deniz, birbirine yakın kısımlarda bile ayrı yapılara sahiptiler. Bunun üzerine yapmış olduğumuz araştırmalarda bizi şaşkına çeviren bir durumla karşılaştık. Çünkü bu iki denizin karışmasına birleşme noktasında bulunan harika bir su perdesi engel oluyordu. Aynı türden bir su engeli 1962 yılında Alman bilim adamları tarafından Aden Körfezi ile Kızıldeniz'in birleştiği Mendep Boğazı'nda da bulunmuştu. Daha sonraki incelemelerimizde farklı yapıdaki bütün denizlerin birleşme noktalarında aynı engelin bulunduğu tanıklık ettik.”

Kaptan Cousteau'yu şaşırtan bu durum, denizlerin birleşmesine rağmen suların karışmaması, Kur'an'da on dört asır önceden şu ayet-i kerime ile beyan buyrulmuştur:

“İki denizi birbirlerine kavuşmak üzere salıvermiştir. Aralarında bir engel vardır, birbirlerine geçip karışmıyorlar.” (Rahman suresi 19-20)

Yeryüzündeki bir başka su engeli türü de tatlı su nehirlerinin denize döküldükleri haliç ve deltalarda görülür. Hem üst hem dip akıntılarıyla birbirlerine karışması son derece mümkün olan nehirler denizlere döküldükleri noktalardan asla tuzlu su ile karışmazlar. Eğer Allah bu iki su arasına karışmama kanunu koymasaydı, yeryüzündeki tatlı su nehirleri tuzlu deniz suyu ile karışır içlerindeki ve çevrelerindeki canlılarla birlikte yok olup giderdi.

Kur'an bu tatlı ve tuzlu suların karışmaması mucizesine bir başka ayetiyle de şöyle dikkat çekmektedir:

“İki denizi birbirine salıveren de O'dur. İşte şu susuzluğu giden tatlı bir su diğeri de tuzlu ve acı bir sudur. Aralarına ise, Allah birbirlerinin sınırlarını aşmaktan alıkoyan bir engel koymuştur.” (Furkan suresi 53)

Evet, hem denizlerin birbirine karışmaması hem de tatlı su nehirlerinin denizlere karışmaması Allah'ın kudretinin sonsuzluğunu gösterdiği gibi, bu hadisenin 1400 sene önce Kur'an'da ifade edilmesi de Kur'an'ın Allah'ın kelamı olduğunu ispat etmektedir. Zira bu bilgiyi o asırda yaşayan bir insanın keşfine dayandırmak mümkün olmadığı gibi, o asırda yaşayan tüm insanların keşfine dayandırmak da mümkün değildir. On dört asır önce bir insanın tek başına bilimin ancak bu asırda keşfedebildiği bu hakikati keşfetmesi ve bunu yazması imkânsızdır.

O hâlde Kur'an asla bir insan sözü olamaz. O, yerlerin ve göklerin yaratıcısı olan Allah'ın ezeli kelamıdır.

Yeraltı Suları

Kur'an'da geçen yağmurların yağışı ve suların hayatımızdaki yeriyle ilgili ayet-i kerimeler bizlere dosdoğru fikirler vermektedir. Tarihin başka bir döneminde yaşasaydık bu bilgileri bu kadar rahat kavrayamayabilirdik. Günümüzde suların Dünya'daki çevriminin nasıl işlediği detaylı bir şekilde ortaya konduğu için Kur'an ayetlerindeki sular ile ilgili bilgileri rahatlıkla anlıyoruz. Sular hakkındaki eski bilgileri ve Kur'an'ın ayetlerini karşılaştırdığımız zaman Kur'an'ın eski dönemin yanlış bilgilerini içermeksizin her konuda olduğu gibi, sular konusunda da en doğru bilgileri sunduğunu görüyoruz. Gerçekten de bize apaçık gelen bu bilgi acaba tarihin her döneminde bu kadar açıkça bilinebilir miydi?

Bilimsel veriler ile Kur'an ayetlerinin doğruluğunu göstermeden önce tarihteki en önemli ve dahi sayılan felsefecilerin suyun dönüşümü ile ilgili görüşlerine yer verelim:

Yeraltı sularının varlık sebebini Miletli Thales şöyle izah eder: Kara parçalarının derinliklerinde esen rüzgârların basıncıyla havaya fıskıran okyanus suyu yerlere düşmekte böylece toprağın içine geçmektedir. Yani Miletli Thales göre, kara suları okyanusların rüzgârlarla taşması sonucunda oluşuyor.

Platon da bu görüşleri paylaşıyor ve okyanusa geri dönüşün de büyük bir girdap vasıtasıyla olduğunu düşünüyordu.

Aristo'ya göre ise yerden yükselen su buharı dağların soğuk çukurlarında yoğunlaşarak yeraltı göllerini meydana getirir. Kaynak suları da bu göllerden beslenir.

Evet, sizleri güldüren bu görüşleri asırlarının en dâhi filozofları yapıyordu. Vahyin şaşmaz ve şaşırtmaz mutlak bilgilerine kulak veremeyenlerin bu bariz hataları yapması ise kaçınılmazdır.

Suyun döngüsü ve yeraltı sularının oluşumuna ilişkin ilk belirgin keşif ise 1580 yılında Bernard Palissy'e aittir. Ona göre, yeraltı suları yağmurun toprağa sızmasından ileri gelmektedir. Encyclopedia Uni-

versalis'in "Sular Bilgisi" maddesinin yazarı R. Remenieras ise şu bilgileri vermektedir: "Sulara ilişkin tabiat olayları alanında sırf felsefi olan kavramların yerlerini tarafsız gözleme dayalı araştırmalara bırakmaları için ancak Rönesans'ı beklemeleri gerekti."

Hâlbuki Kur'an yeraltı sularının yağmurlar sonucunda oluştuğunu asırlar öncesinde bilim ve tekniğin olmadığı bir asırda şöyle haber veriyordu:

"Allah'ın gökten bir su indirdiğini ve onu topraktaki kaynaklara geçirdiğini görmüyor musun?" (Zümer suresi 21. ayet)

Kur'an'ın 14 asır önce açıkça haber verdiği, yağmurların yeraltı kaynaklarını oluşturduğu bilgisi, Avrupa'da 16. yüzyılda ortaya konuyor ve ancak o tarihte Aristo'ya itiraz edilebiliyordu.

Tüm bu bilgilerden sonra Kur'an'ın Allah'ın kitabı olduğunu kabul edilmezse Kur'an'ın vermiş olduğu bu haberin doğruluğunu ne ile izah edebilir?

Onlarca dâhi filozofun keşfedemediği bu ekolojik bilgi 14 asır önce okuma-yazma bilmeyen bir insan tarafından nasıl keşfedilmiştir?

Bu bilgiyi o asırda yaşayan ve okuma-yazma dahi bilmeyen bir insanın keşfine dayandırmak ancak akıldan istifa etmekle mümkündür?

O hâlde Kur'an gökten suyu indiren ve onu topraktaki kaynaklara geçiren ve mucizevi haberi 1400 yıl önce bize haber veren Allah'ın kelimadır.

Yeryüzünün Uçlarından Eksilmesi

“Onlar görmüyorlar mı ki gerçekten yeryüzüne yönelip onu uçlarından eksiltiyoruz.” (Rad suresi 41)

“Onlar görmüyorlar mı ki biz yeryüzüne gelip uçlarından noksanlaştırıyoruz.” (Enbiya suresi 44)

Bu iki ayet-i kerimede yeryüzünün uçlarından eksildiğinden ve noksanlaştığından bahsedilmektedir.

Acaba gerçekten de yeryüzü uçlarından noksanlaşıyor mu?

Bu noksanlaşmanın manası ne olabilir?

Bu konuda bilim adamları ne demektedir?

Nasa'nın verilerine göre, Dünya'nın ekvator yarıçapı 6378,5 km iken kutuplardan yarıçapı 6357 km'dir. Bu yaklaşık % 0,3'lük bir fark demektir. İşte ayet-i kerimede **“uçlarından eksiltiyoruz”** ve **“uçlarından noksanlaştırıyoruz”** ifadeleriyle kutuplardaki bu basıklığa işaret edilmiştir. Ayrıca şu noktaya da dikkat çekiyoruz ki: Ayet-i kerimede **“eksilttik”** ifadesi yerine **“eksiltiyoruz”** ifadesi kullanılmıştır.

Bu ifadeden anlıyoruz ki eksiltme hâlâ devam etmektedir. Eğer ayet-i kerimede **“eksilttik”** denseydi Dünya'nın ilk günden itibaren bugünkü şeklinde yaratıldığını anlayabilirdik. **“Eksiltiyoruz”** ifadesi ise bir süreç sonunda oluşumu anlatmaktadır. Yani eksiltme hâlâ devam etmektedir. Kur'an'ın bu ayetinden çıkan şu iki nokta Dünya'nın yaratılışıyla ilgili bulgularla tam uyum içindedir:

1. Dünyanın uçlarından eksilme olmuştur. Gerçekten de Dünya kutuplardan basık, ekvator da ise şişkindir. Ve bu eksilme ayet-i kerimelerde ifade edildiği gibi hâlâ devam etmektedir.

2. Dünya ilk oluşum anında şu andan farklıydı. Zamanla bir süreç sonunda uçlarından eksilme olmuştur. Bu, Dünya'nın kendi eksen etrafında dönmesiyle gerçekleşmiştir.

Kur'an'ın incelediğimiz ayet-i kerimelerinden çıkan bu sonuç da

bilimsel bulgularla tam bir uyum içindedir. Ayet-i kerimelerde bu noktaların dışında başka bilimsel gerçeklere de işaret edilmiştir.

Bunlardan biri, Dünya'nın dönüşü ile beraber Dünya'nın etrafında az da olsa sürekli bir madde kaybının olduğudur. Ayet-i kerimelerdeki “eksiltiyoruz” ve “**noksanlaştırıyoruz**” ifadeleri, Dünya'nın etrafındaki bu madde kaybına işaret etmektedir. Bilim adamları, Kur'an'ın bu işaretini de doğrulamış ve az da olsa Dünya'nın etrafından sürekli bir madde kaybı oluştuğunu kabul etmişlerdir.

Yine bu ayet-i kerimler, bir başka yönden de yeryüzündeki karaların azalmasına bakmaktadır. Manhattan'da bir Nasa araştırma merkezi olan Goddard Uzay Bilimleri Enstitüsü'ndeki bilim adamları, kutuplardaki buz tabakalarının erimesiyle Okyanuslardaki deniz suyu seviyesinin yükselmekte olduğunu keşfettiler. Artan su miktarı ise daha fazla karayı kaplamaktadır. Deniz kıyıları sular altında kaldıkça, yeryüzünün toplam yüzölçümü veya kara miktarı da azalmaktadır. Demek, ayet-i kerimelerdeki “**eksiltiyoruz**” ve “**noksanlaştırıyoruz**” ifadeleri, deniz kıyılarının sularla kaplanmasına ve yeryüzündeki karaların azalmasına da işaret etmektedir.

Şimdi şu noktayı bir düşünelim: Peygamberimiz (s.a.v.)'in yaşadığı dönemdeki insanların ayet-i kerimelerde anlatılan bu bilimsel gerçekleri bilmeleri mümkün değildi. Hatta günümüzde fizikle ciddi bir şekilde ilgilenmeyen kişilere: Kendi eksenini etrafında dönen bir cismin kutuplarda basıklaşıp basıklaşmayacağından; yeryüzündeki karaların azalmasından; kutupların basıklığından ve yeryüzündeki madde kaybından sorun, cevap alamadığınızı göreceksiniz. Bu bilgi günümüzde bile fiziğe veya Dünya'nın oluşumuna özel ilgisi olanlarca ancak bilinmektedir.

Peki, bu bilgilerin 14 asır önce nazil olan Kur'an'da geçmesini ne ile izah edebiliriz? Bu kitabı, okuma-yazma bilmeyen bir beşere isnat edersek, bu kitaptaki bilimsel haberlere ne diyeceğiz?

Bu zat, asrımızda ancak keşfedilebilen bu bilimsel gerçekleri 14 asır önce kendi başına mı keşfetti?

Eğer bunu yapamazsa -ki yapamaz- o halde Kur'an'ın Allah'ın kitabı olmasından başka bir seçenek var mıdır? Asla yoktur!

İslam dinine özellikle de Kur'an ve Peygamberimize saldırıların arttığı bir dönemde Kur'an'ın bilimsel mucizelerinin ortaya çıkması Allah'ın bu saldırılara karşı mümin kullarına bir yardımı ve bir desteğidir. Kur'an'ın da birer mucizesidir.

Günümüzde uzayın ve Dünya'nın sırları daha çok anlaşılmakta böylece hem Allah'ın sanatı hem de Kur'an'ın mucizevi beyanları daha iyi anlaşılmaktadır. Evet, Kur'an kâinatı okuyor, dinlemesini bilenlere.

Örümceğin evi

Ankebut suresi 41. ayet-i kerimede şöyle buyrulmuştur: **“Allah’tan başka dostlar edinenlerin misali, kendisine ev edinen dişi örümceğin misaline benzer. Gerçek şu ki evlerin en çürüğü örümceğin evidir. Keşke bilselerdi!”**

Bu ayet-i kerimede iki önemli nokta vardır. Birinci nokta şudur: Ayette geçen **“ankebut”** kelimesi ile dişi örümcek kastedilmektedir. Ayetteki **“edindi”** manasına gelen **اِتَّخَذَتْ** fiilin dişi sigasıdır. Bu fiilin erkek sigası **اِتَّخَذَ** dir. Allah-u Teâlâ dişi sigasını kullanarak örümceğin evini dişi örümceğin yaptığını bildirmiştir. İşte Kur’an’daki dişilik ile ilgili bu belirti bir mucizeyi daha ortaya koymaktadır.

Şöyle ki: Hayvanlar üzerine yapılan araştırmalarda örümcekler ile ilgili çok ilginç bilimsel sonuçlara ulaşılmıştır. Bunlardan biri de örümceğin evini erkek örümceğin değil, dişi örümceğin yapmasıdır. Bilimin ulaştığı bu netice Kur’an’ın verdiği haber ile tam bir uyum içindedir. Kur’an örümceğin evini dişi örümceğin yaptığını bildirir. Bilim de bunu tasdik eder ve doğruluğunu kabul eder.

Ayet-i kerimede ikinci önemli nokta şudur: Örümceklerle ilgili araştırmalar sonucunda ulaşılan bir başka bilgi de şu şekildedir: Canlıların çok büyük bir bölümünde erkekler dişilere nazaran daha iri, daha kuvvetlidir. Örümcekler dişilerin erkeklerden daha büyük olduğu azınlıktaki canlı türlerinden biridir. Canlı türleri genelde evlerini sıcaktan, soğuktan, düşmanlardan ve her türlü zarardan korumak için inşa ederler. Oysa örümcek evini yok etmek, zarar vermek, evine yanlışlıkla uğrayanları yemek için inşa eder. Bu yüzden evlerin en güvenilmezi örümceğin evidir.

Dişi örümcek erkek örümcek ile birleştikten sonra kendi erkeğini de yemektedir. Bu yüzden dişi örümceğin evi bırakın başkalarını kendi erkeği için bile güvenilmezdir. Eğer erkek örümcek birleşmeden sonra kaçmayı başarabilen ender şanslı erkeklerden değilse dişisinin evi kendi mezarı olacaktır. Demek Kur’an örümceğin evinin çürüklüğü ile bu mecaz manayı kastetmektedir.

Bitkilerde Erkeklik ve Dişilik

“Gökten bir su indirdi ve onunla çeşit çeşit bitkilerden eşler çıkardık.” (Taha suresi 53)

“Bütün meyvelerden ikişer eş yaratmıştır.” (Rad suresi 3)

Kur'an'ın bu ayetleri bitkilerin eşler hâlinde yaratılmasından haber vermekte ve ancak asrımızda keşfedilebilen büyük bir hakikate işaret etmektedir. Şöyle ki: Ayet-i kerimelerde geçen **“ezvac”** ve **“zecveyni”** kelimelerinin kökü **“zevc”** kelimesidir. **“ezvac”** kelimesi **“zevc”** kelimesinin çoğulu, **“zecveyni”** kelimesi de **“zevc”** kelimesinin ikilidir. **“Zevc”** kelimesi ise **“eş”** anlamına gelmektedir. Bu kelime Türkçemize de geçmiş bir kelimedir.

Bu izahlardan anlıyoruz ki Kur'an bu ayetleriyle bitkilerin eşler hâlinde yaratıldığından haber vermekte ve bitkilerde de dişiliğin ve erkekliğin olduğunu bildirmektedir. Acaba bu konuda bilim adamları ne demektedir? Gerçekten de bitkilerde dişilik ve erkeklik var mıdır? Gelin şimdi, bilim adamlarının sözlerine kulak verelim:

Bitkiler üzerine yapılan incelemelerde bitkilerde de erkekliğin ve dişiliğin olduğu, bu farklı organlar sayesinde bitkilerde üremenin gerçekleştiği anlaşılmıştır. Tohumlu ve çiçekli bitkilerde erkek ve dişi üreme hücreleri vardır. Bu hücreleri, her ikisi de çiçeğin ortasında bulunan erkek organ ile dişi organ üretmektedir. Dişi organın yumurtalık denen şişkince bölümünde küçük ve yuvarlak tohum taslakları, bunların içinde de dişi üreme hücreleri bulunur. Erkek üreme hücreleri ise erkek organın başlık bölümünün ürettiği çiçek tozlarının içinde saklıdır. Çok hafif olan çiçek tozları rüzgârlarla ya da çeşitli hayvanlar aracılığıyla çiçekten çiçeğe taşınırken, içlerinden bir bölümü dişi organın tepeliğine yapışıp kalır. Daha sonra bu çiçek tozu taneciği boyuncuktan aşağıya doğru inerek yumurtalıklardaki tohum taslaklarına ince bir borudan uzanır. Erkek üreme hücresi de bu borudan geçer ve tohum taslağının içindeki dişi üreme hücresiyle birleşir. Erkek ve dişi üreme hücrelerinin birleşmesiyle tohum taslakları onlardan da tohumlar oluşur. Bu tohumlardan da yeni bitkiler gelişir.

Şimdi şu noktayı düşünelim: Peygamberimiz (s.a.v.) döneminde biyoloji gelişmiş bir bilim değildi. Bitkilerin üremesi, bu üremedeki dişi ve erkek unsurların rolü bilinmiyordu. Biyoloji ve botanik ilminin gelişmesiyle tohumlu ve çiçekli bitkilerde erkek ve dişi üreme hücrelerinin varlığı anlaşıldı. Botanikçiler bitkilerde cinsiyet ayrımı olduğunu ancak 100 sene evvel keşfedebilmişlerdir.

Peki, insanların botanik ve biyolojiden habersiz olduğu bir dönemde okuma-yazma bilmeyen bir zat bitkilerde erkeklik ve dişiliğin olduğunu nasıl bildi? Bu sorunun tek bir cevabı olabilir. O da şudur: O zat bunu kendi başıyla bilmedi, bitkilerden eşler çıkartan Allah'ın bildirmesiyle bildi. Eğer bu cevap kabul edilmezse O zatın bilimsel gerçeklerden haber vermesini ve verdiği haberlerin doğru çıkmasını hiçbir şekilde izah edemeyiz.

Bütün ömrünü biyolojiyle ve botanik ilmiyle geçirmiş bilim adamlarının ancak bundan 100 sene önce keşfedebildiği bir gerçeği bundan 1400 sene önce yaşamış okuma-yazma bilmeyen bir zatın tek başına keşfetmesini ve bunu bir kitapta yazmasını hiçbir akıl kabul edemez. Bunu kabul edene de akıl sahibi denilemez. Akıl kabul edebileceği tek bir cevap vardır. O da Kur'an'ın Allah'ın kitabı olmasıdır.

Bebeğin Rahimdeki Üç Karanlık Devresi

“Sizi annelerinizin karınlarında, üç karanlık içinde, bir yaratılıştan başka bir yaratılışa geçirerek yaratmaktadır. İşte Rabbiniz olan Allah budur, mülk O’nundur. O’ndan başka İlah yoktur. Buna rağmen nasıl çevriliyorsunuz?” (Zümer suresi 6)

Kur’an bebeğin rahimdeki üç karanlık devresine bu ayet-i kerime-siyle dikkat çekmiş ve insanın anne karnında üç aşamalı bir yaratılışla yaratıldığını bildirilmiştir.

Türkçeye “**üç karanlık içinde**” manasıyla çevrilen Arapça **فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ** ifadesi embriyonun gelişimi sırasında bulunduğu üç karanlık bölgeye işaret etmektedir.:alyısarıs releglôb uB

1. Batın duvarı karanlığı,
2. Rahim duvarı karanlığı,
3. Amniyon zarı karanlığıdır.

Görüldüğü gibi, bugün modern biyoloji bebeğin embriyolojik gelişiminin ayet-i kerimede bildirildiği şekilde üç farklı karanlık bölgede gerçekleştiğini ortaya koymuştur.

Ayrıca embriyoloji alanındaki gelişmeler bu bölgelerin de üçer katmandan oluştuğunu göstermiştir.

Ayrıca ayette insanın anne karnında, birinden diğerine farklılaşan üç ayrı evrede meydana geldiğine işaret edilmektedir. Gerçekten de bugün modern biyoloji bebeğin anne karnındaki embriyolojik gelişiminin üç farklı devrede gerçekleştiğini de ortaya koymuştur.

Bugün tıp fakültelerinde ders kitabı olarak okutulan bütün embriyoloji kitaplarında bu konu en temel bilgiler arasında yer alır. Örneğin, embriyoloji hakkında temel başvuru kitaplarından biri olan Basic Human Embryology (Temel İnsan Embriyolojisi) isimli kaynakta bu gerçek şöyle ifade edilmektedir:

Rahimdeki hayat 3 evreden oluşur:

Preembriyonik evre (ilk 2,5 hafta),

Embriyonik evre (8. haftanın sonuna kadar),

Ve fetal evre (8. haftadan doğuma kadar).

Bu evreler bebeğin farklı gelişim aşamalarını içerir. Anne rahmindeki gelişim ile ilgili bu bilgiler ancak modern teknolojik aletlerle yapılan gözlemler sayesinde elde edilmiştir.

Ancak görüldüğü gibi, bu bilgilere de diğer pek çok bilimsel gerçek gibi mucizevi bir biçimde Kur'an ayetlerinde dikkat çekilmiştir.

İnsanlığın tıbbi konularda hiçbir detaylı bilgiye sahip olmadığı bir dönemde Kur'an'da bu derece ayrıntılı ve doğru bilgilerin verilmiş olması elbette Kur'an'ın Allah'ın sözü olduğunun açık bir delildir.

Bu makamda şu söz ne kadar da güzeldir: “Evet, bir bilim adamı bin bir zahmetle bir dağa tırmanmaya başlar. Onun zannınca hiç çıkılmamış bir dağdır bu. Tam dağın tepesine gelir, dağın zirvesine ilk ayak basacak olan adam olmak keyfiyle son hamlesini yapıp zirveye çıktığında orada oturan bir ilahiyatçıyı görür.

Ona sorar: Sen buraya nasıl çıktın?”

“Ben binler zahmetle ancak ulaşabilmiştim. İlahiyatçı adam tevazu ile cevap verir: Kitabım olan Kur'an basamak oldu. Bir sıçrama ile ulaştım.”

Bir Çiğnemlik Et Parçası

Müminun suresi 14. ayet-i kerimede şöyle buyrulmuştur:

“Sonra o damlacığı asılıp tutunana dönüştürdük. Sonra asılıp tutunana bir çiğnemlik et hâline getirdik.”

Kur’an bu ayetiyle insanın anne karnındaki bazı evrelerine işaret etmektedir.

Ayet-i kerimede işaret edilen birinci evre damlacığın yani nutfenin **“asılıp tutunana”** yani alakaya dönme evresidir.

İkinci evre ise asılıp tutunanın yani alakanın **“bir çiğnemlik et”** hâline dönüşme evresidir.

Bizler bu delilde ayet-i kerimede geçen **“bir çiğnemlik et hâline dönüşme”** evresini tahlil etmek istiyoruz.

Gerçekten de anne rahmindeki embriyo hem küçük olması hem de kemiklerin daha ileride oluşacak olmasından ötürü bir çiğnemlik et görünümündedir. Ayrıca ilginçtir ki embriyo anne karnında geçirdiği belli bir dönemde üzerinde diş izleri varmış gibi bir şekle sahiptir. Bu sebepten Kur’an’ın **“bir çiğnemlik et”** tabiri tam yerinde mucizevi bir ifadedir.

“Bir çiğnemlik et” tabiri Hac suresi 5. ayette **“kısmen belli kısmen belirsiz bir çiğnemlik et”** şeklinde geçmektedir. Gerçekten de bu aşamada embriyo gözle görülecek kadar belli ancak detayların anlaşılamayacağı kadar belirsiz bir büyüklükte olduğundan Kur’an’ın **“kısmen belli kısmen belirsiz bir çiğnemlik et”** tabiriyle tam bir uyum içindedir.

İnsanın baş, gövde, ayak, iç organlar gibi ayrı vücut bölümlerinden bir kısmı belli olmaya başladığı, bir kısmı ise belli olmadığı için bu aşamaya **“kısmen belirli kısmen belirsiz”** tabirinin kullanılması çok uygundur.

Prof. Dr. Keith L. Moore Kur’an’da **“bir çiğnemlik et”** diye bah-

sedilen dönem hakkında şunları söylemektedir:

“Söz konusu ayetlerin ne demek istediğini bu dönemdeki embriyo-yu incelediğimiz zaman hayretle öğrendik. Çünkü embriyo 28 günlükken üzerinde tesbihimsi bir yapı meydana geliyor ve bunlar görünüş olarak aynı diş izlerine benziyordu. Bu dönemdeki embriyonun plastikten bir modelini yaptık ve onu çiğneyerek üzerinde diş izlerimizi bıraktık. Ortaya çıkan manzara incelediğimiz aşamadaki embriyoya olağanüstü derecede benziyor ve Kur'an'ın insan embriyosundan neden bir çiğnemlik et olarak bahsettiğini çok güzel açıklıyordu.”

Şimdi, bu delilden çıkan neticeyi tahlil edelim ve şu sorunun cevabını bulmaya çalışalım:

Son yıllarda tıbbın gelişimiyle ancak keşfedilebilen, insan embriyosunun anne karnında, bir evrede aynı çiğnemlik ete benzemesi gerçeğini Kur'an'ın 1400 sene önce haber vermesini nasıl izah edebiliriz?

İki ihtimalden başka bir ihtimal yoktur.

Ya bu Kur'an, insanı yaratan ve anne rahminde onu bir çiğnemlik et şekline sokan zatın yani Allah'ın kitabıdır.

Ya da okuma-yazma bilmeyen Hz. Muhammed (s.a.v.) bu gerçeği tek başına keşfetmiş ve -hâşâ yüz bin defa hâşâ- bunu kitabında yazmıştır.

Bu ikinci şıkkı kabul etmek hiçbir akıl sahibi için mümkün değildir.

O hâlde Kur'an insana hayrete düşüren mucizevi ayetlerinin beyanıyla Allah'ın ezeli keliması, Hz. Muhammed (s.a.v.) ise O'nun Resulüdür.

Bulutların Ağırlığı

Burada işleyeceğimiz Kur'an'ın bilimsel mucizesine geçmeden önce sizlere bir soru sormak istiyoruz. Acaba bulutların ağırlığı konusunda herhangi bir bilgiye sahip misiniz? Eğer bir bilgiye sahip değilseniz şimdi sizden bulutların ağırlığı hakkında bir tahminde bulunmanızı istiyoruz. Size göre bulutların ağırlığı ne kadardır? Ya da sorumuzu daha basit hâle getirelim: Sizce bulutlar ağır mıdır yoksa hafif midir? Herhâlde bu soruya verdiğiniz cevap bulutların son derece hafif olduğudur.

Ancak Kur'an tam 1400 sene önce bulutların hiç de bizim gördüğümüz gibi hafif olmadığını ve son derece ağır olduğunu haber vermektedir. Şimdi bu konuyla ilgili bazı ayetlerin mealine bakalım:

“Rahmetinin önünde rüzgârları bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar ağır bulutları kaldırıp yüklendiğinde onları kurak bir beldeye göndeririz. Sonra onunla su indirir ve o suyla her türlü bitkilerden çıkarırız.” (Araf suresi 57)

“Size korku ve ümit içinde şimşegi gösteren ve ağır bulutları meydana getiren O'dur.” (Rad suresi 12)

Gördüğünüz gibi, Kur'an tam 1400 sene önce bizim hafif zannettiğimiz bulutların hiç de öyle hafif olmadığını bildirmekte ve bulutlara **“ağır bulutlar”** demektedir.

Acaba bu konuda bilim adamları ne demektedir? Bulutlar gerçekten de Kur'an'ın haber verdiği gibi ağır mıdır?

Son yıllarda yapılan araştırmalar neticesinde bulutların ağırlığı konusunda çok şaşırtıcı rakamlar elde edilmiştir. Mesela Kümülönimbüs türü fırtına bulutunda 300.000 ton ağırlığa ulaşan su toplanmaktadır. Evet, yanlış duymadınız, 300.000 ton ağırlığında bulutlardan bahsediyoruz.

50 kilometre karelik bir alanı 1 santimetre kalınlığında kaplayacak kadar düşen yağışın ağırlığı yarım milyon ton kadardır.

Gökyüzünde 300.000 tonluk bir kütlenin direksiz düşürülmeden durdurulması gerçekten de akılları hayrete düşüren bir durumdur. Bu bilginin Kur'an'da geçmesi ise çok daha ilginçtir.

Şimdi, şu noktayı bir düşünelim: Kur'an'ın indirildiği dönemde insanların bulutların ağırlıkları ile ilgili bu bilgiye sahip olmaları mümkün değildir. Hatta belki de bu bilgiyi öğreninceye kadar biz de bulutların çok hafif olduğunu zannediyorduk. Ama bulutlar yüzbinlerce ton ağırlığındadır ve bu bilgi Kur'an'da birebir haber verilmektedir.

Bütün bunları duyduktan sonra Kur'an'ın Allah'ın kitabı olduğu hakkında nasıl şüphe edilebilir? Eğer bundan şüphe edilirse Kur'an'ın vermiş olduğu bu haber ne ile izah edilebilir?

Hiçbir şekilde izah edilemez. Bulutların ağırlığına dair bilginin Kur'an'da geçmesinin tek bir izahı vardır. O da şudur: Kur'an bulutlara tonlarca ağırlığında suyu depolayan zatın kitabıdır. O zat ki bulutları rüzgârlarla kurak beldelere sevk eder ve o beldelere hayat verir. Evet, Kur'an'ı bulutları yaratan ve tonlar ağırlığında suyuyla onu havada gezdiren zat göndermiştir.

İnandık ve iman ettik!

Dağların Sürüklenmesi

“Sen dağları görürsün de onları sabit sanırsın, oysa onlar bulutların sürüklenmesi gibi sürüklenirler.” (Neml suresi 88)

Kur'an-ı Kerim bu ayet-i kerimesiyle dağların göründükleri gibi sabit olmadıklarını ve sürekli hareket hâlinde bulundukları bildirmektedir. Acaba dağların sabit olmaması ve bulutlar gibi sürüklenmesi ne anlama gelmektedir? Kur'an'ın 1400 sene önce haber vermiş olduğu bu hakikat hakkında acaba bilim adamları ne demektedir. Şimdi bu konuda bilimin ne dediğine bakalım:

İlk olarak 20. yüzyılın başlarında Alfred Wegener isimli Alman bir bilim adamı yeryüzündeki kıtaların Dünya'nın ilk dönemlerinde bir arada bulunduklarını, daha sonra farklı yönlerde sürüklenerek birbirlerinden ayrılıp uzaklaştıklarını öne sürmüştü.

Ancak jeologlar Wegener'in haklı olduğunu onun ölümünden 50 yıl sonra yani 1980'li yıllarda anlayabildiler. Wegener'in 1915 yılında yayınlanan bir makalesinde belirtmiş olduğu gibi, yeryüzündeki kara parçaları yaklaşık 500 milyon yıl önce birbirlerine bağlıydılar ve Pangaea ismi verilen bu büyük kara parçası Güney Kutbu'nda bulunuyordu. Pangaea'nın parçalanmasıyla ortaya çıkan bu kıtalar sürekli olarak kara ve deniz arasındaki dağılımı değiştirerek yılda birkaç santimetrelık hızlarla Dünya yüzeyinde sürüklenmektedirler.

20. yüzyılın başlarında yapılan jeolojik araştırmalar sonucunda keşfedilen yer kabuğunun bu hareketi bilimsel kaynaklarda şöyle açıklanmaktadır: Yer kabuğu ve üst mantodan oluşan 100 km kalınlığındaki Dünya yüzeyi “tabaka” adı verilen parçalardan oluşmuştur. Dünya yüzeyini oluşturan altı büyük tabaka ve sayısız küçük tabaka vardır. “Tabaka tektoniği” adı verilen teoriye göre bu tabakalar kıtaları ve okyanus tabanını da beraberinde taşıyarak Dünya üzerinde hareket ederler. Kıtasal hareketin yılda 1 ile 5 cm civarında olduğu hesaplanmıştır. Tabakalar bu şekilde hareket ettikçe dünya coğrafyasında değişiklikler meydana gelir. Örneğin, Atlantik Okyanusu her sene biraz daha genişlemektedir.

Burada belirtilmesi gereken önemli bir nokta da şudur: Allah-u Teâlâ dağların hareketini ayette **“sürüklenme”** olarak ifade etmiştir. Çok ilginçtir ki bilim adamlarının bugün bu hareket için kullandıkları İngilizce terim de “continental drift” yani “kıtasal sürüklenme”dir. Kur'an'ın ifadesiyle bilim adamlarının kıtaların hareketine verdikleri isim aynıdır. Kur'an da bilim adamları da bu olaya “sürüklenme” ismini vermişlerdir.

Şimdi anlattığımız bu bilimsel mucizeyi tahlil edelim:

Kıtaların kayması Kur'an'ın indirildiği dönemde gözlemlenemeyecek bir bilgidir ve bir beşerin tek başına bu bilgiye sahip olması mümkün değildir. Bu bilgi 20. yüzyılın başlarında ancak keşfedilmiş bir bilgidir.

İşte bu sebeple, Allah-u Teâlâ ayet-i kerimede **“Sen dağları görürsün de onları sabit sanırsın.”** ifadesini kullanmış ve insanların bu konuyu ne şekilde değerlendireceklerini önceden bildirmiştir. Ancak bunun ardından da bir gerçeği açıklamış ve dağların bulutların sürüklendikleri gibi sürüklendiklerini haber vermiştir. Yani kıtaların hareketine ve kıtalarla birlikte dağların da hareket ettiğine dikkat çekmiştir.

Görüldüğü gibi, ayet-i kerimede dağların bulunduğu tabakanın hareketliliğine açıkça dikkat çekilmiştir. Bilimin çok yeni keşfettiği bu bilimsel gerçeğin Kur'an'da haber veriliyor olması şüphesiz büyük bir mucizedir. Ve bu, Kur'an'ın Allah'ın sözü ve bunu haber veren zatın da Allah'ın elçisi olduğunun çok açık bir delilidir. Bunu inkâr edenler Hz. Muhammed (s.a.v.)'in 1400 sene önce bu bilgiye nasıl sahip olduğunu açıklamak zorundadırlar.

Demirdeki Sır

Demir Kur'an'da kendisine dikkat çekilen elementlerden biridir. Hatta bir sureye “Hadid” ismi verilmiştir ki “demir” manasına gelmektedir.

Hadid suresinin 25. ayet-i kerimesinde şöyle buyrulmuştur:

“Biz demiri indirdik ki, onda çetin bir sertlik ve insanlar için faydalar vardır.” (Hadid suresi 25)

Ayet-i kerimede demirin oluşumu için kullanılan **“enzelna”** tabiri **“Biz indirdik.”** manasına gelmektedir. Hâlbuki bizim bildiğimiz şey demirin yer altından çıkarılmasıdır. Yani bize göre **“Demiri indirdik.”** yerine **“Demiri çıkarttık.”** denilmeliydi. Ancak durum hiç de öyle değildir. Ayet-i kerimede **“indirdik”** tabiriyle çok önemli bir bilimsel mucizeye dikkat çekilmiştir.

Şöyle ki: Demir madeninin oluşabilmesi için bir sıcaklığa ihtiyaç vardır. İhtiyaç duyulan bu sıcaklık Dünya’da olmadığı gibi Güneş’te de mevcut değildir. Güneş’in 6000 santigratlık bir yüzey ısısı ve 15 milyon santigratlık bir çekirdek ısısı vardır. Bu ise demirin oluşumu için yeterli bir sıcaklık değildir. Demir ancak Güneş’ten çok daha büyük yıldızlarda, birkaç yüz milyon dereceye varan sıcaklıklarda oluşabilmektedir. Nova veya Süpernova olarak adlandırılan bu yıldızlardaki demir miktarı belli bir oranı geçince artık yıldız bunu taşıyamaz hâle gelir ve patlar. Demirin uzaya dağılması da işte bu patlamalar sonucunda mümkün olur. Bütün astronomik bulgular Dünya’daki demir madeninin dış uzaydaki dev yıldızlardan geldiğini ortaya koymuştur.

Sadece Dünya’daki demir de değil, tüm Güneş Sistemi’ndeki demir dış uzaydan elde edilmiştir. Çünkü ifade ettiğimiz gibi, Güneş’in sıcaklığı demir elementinin meydana gelmesi için yeterli değildir. Tüm bunlardan anlaşılacağı üzere, **demir madeni dünyada oluşmamış, Süpernovalardan taşınarak aynı ayet-i kerimede bildirildiği şekilde indirilmiştir.**

Bu bilginin Kur’an’ın indirilmiş olduğu sırda yani bundan 1400

sene önce bilinmesi mümkün değildir. Madem mümkün değildir, o hâlde bu bilginin Kur'an'da var olması ne ile izah edilebilir?

Kur'an'ın Allah'ın kitabı olmasından başka bir izah var mıdır?

Ayrıca ayet-i kerimede demirin insanlar için çok faydaları olduğundan bahsedilmektedir. Hâlbuki bu ayet-i kerimenin indiği dönemde insanlar demirden sadece kılıç yapıyorlardı ve demirin başka faydalarını bilmiyorlardı. Buna rağmen Kur'an **“Onda insanlar için çok faydalar vardır.”** buyuruyordu. Şimdi, gelin demir ile ilgili son bilimsel verilere bakalım:

Demir atomu olmaksızın evrende karbona bağlı yaşam olması mümkün değildir.

Yani Süpernovalar olmaz, Dünya'nın ilk dönemlerinde ısınması gerçekleşmez, atmosfer ya da hidrosfer olmaz, koruyucu manyetik alan olmaz, Van Allen radyasyon kuşakları oluşmaz, Ozon tabakası olmaz, insan kanındaki hemoglobini meydana getirecek hiçbir metal bulunmaz, oksijenin reaktifliğini yatıştıracak metal oluşmaz ve oksidasyona dayanan bir metabolizma meydana gelmezdi. Demir atomunun önemi herhâlde bu açıklamalarla kolayca anlaşılmıştır.

İşte Kur'an'da özellikle demire dikkat çekilmesi ve **“Onda insanlar için çok faydalar vardır.”** buyrulması son derece manidar ve son derece hikmetlidir.

Tüm bunların yanı sıra mezkûr **ayet-i kerimede bir sır** daha vardır.

O sır da şudur: Demirden bahseden ayet-i kerime Hadid suresinin 25. ayetidir. Bu ayet-i kerime oldukça ilginç iki matematiksel şifreyi içermektedir.

Şöyle ki: Hadid suresi Kur'an'ın 57. suresidir. Surenin ismi lam-ı tarifile söylendiğinde **“El-hadid”** şeklinde olur ki bu kelimenin Arapçadaki sayısal değeri yani ebcedi hesaplandığında karşımıza çıkan rakam **57**'dir. Bu, surenin Kur'an'daki sırasıyla aynıdır. Hadid suresi **Kur'an'ın 57. suresidir**. Eğer lam-ı tarifli değil de kelimeyi **nekra**

olarak alırsak yani sadece **“hadid”** kelimesinin sayısal değerine baksak bu da **26**’dır. **26 sayısı ise demirin atom numarasıdır.** Yani **“El-hadid”** olarak baktığımızda sayısal değeri 57 oluyor. Bu, Hadid suresinin **Kur’an’daki sıra numarasıdır.** **“Hadid”** olarak baktığımızda ise **sayısal değeri 26 oluyor.** Bu da demir atomunun numarasıdır.

Şimdi, insaf ile düşünelim: 1400 sene evvel bilimin ve tekniğin isminin bile olmadığı bir asırda, çölde yaşayan ve okuma-yazma bilmeyen bir beşerin, demirin gökten indirildiğini ve onda çok faydaların olduğunu bilmesi ve bunu bir kitaba yazdırırken de belirttiğimiz rakamsal uygunlukları gözetmesi hiç mümkün müdür? Hangi akıl sahibi bunu kabul eder? Ve bunu kabul edene akıllı denilir mi?

Hâl böyle iken Kur’an’a beşer kelamı demek, Dünya’yı aydınlatan Güneş’e gözünü kapamak gibi bir hezeyandır. Gözünü kapayan sadece kendine gece yapar. Bizi gecede bırakmayan ve Kur’an’ın nuruyla gecemizi gündüz yapan Rabbimize sonsuz hamd-ü sena olsun!

Uykuda Hareket Etmenin Önemi

Kur'an'da bahsi geçen Ashab-ı Kehf kıssası birçok bilimsel gerçeğe işaret etmektedir. Bu bilimsel gerçeklerden bir kısmını diğer videolarımızda işlemiştik. Bu videoda bu kıssanın uykuda hareket etmenin önemine dair işaretini inceleyeceğiz.

Kehf suresi 18. ayet-i kerime de şöyle buyrulmuştur:

“Sen onları uyanık sanırsın, hâlbuki onlar uykudadırlar. Biz onları sağ ve sol yana çeviriyorduk.” (Kehf Suresi: 18)

Bu ayet-i kerime üç asır uykuda kaldıkları bildirilen Ashab-ı Kehf'ten bahsetmekte ve Allah-u Teâlâ'nın onların bedenlerini sağ ve sol yanlarına çevirdiğini bildirmektedir.

Acaba **“sağa ve sola çevirmek”** ifadesinin ne önemi vardır ki ayet-i kerime de bu detaydan bahsedilmiştir?

Herhâlde bu ifadenin bir önemi olmalıdır, zira önemsiz hiçbir şeyin içine giremediği Kur'an'ın içine girmiş.

Peki, uykuda sağa ve sola dönmenin hikmeti nedir?

Uykuda sağ ve sol tarafa çevrilmenin hikmeti çok yakın bir tarihte keşfedilmiştir. Uzun süre aynı yatış pozisyonunda kalan insanlar ciddi sağlık problemleri ile karşılaşır. Kan dolaşımında komplikasyonlar meydana gelmesi, deride yaraların oluşması, yatılan yüzeye temas eden bölgelerde kanın pıhtılaşması gibi... Uzun süre aynı pozisyonda yatıldığında meydana gelen yatak yaralarına “basınç yaraları” denir. Çünkü çok uzun süre aynı pozisyonda yatıldığında vücudun belli bir bölgesine uygulanan sürekli basınç kan damarlarının sıkışıp kapanmasına neden olabilir. Bunun sonucu olarak kan yoluyla taşınan oksijen ve diğer besinler deriye ulaşamaz ve deri ölmeye başlar. Bu durum vücutta yaraların oluşmasına sebep olur. Eğer bu yaralar tedavi edilmezse derinin katmanları, yağ ve kas dokuları da ölebilir. Hatta hayati tehlikeye sebep olabilirler. Bu nedenle deri üzerindeki basıncı azaltmak için her 15 dakikada bir pozisyon değiştirmek en sağlıklıdır. Kendi kendine hareket

edemeyen felçli hastalar da bu nedenle özel bir bakıma tabi tutulurlar ve her iki saatte bir başkasının yardımıyla hareket ettirilirler.

Herhâlde bilim adamlarının yaptığı bu izahlardan sonra ayet-i kerimede geçen **“Biz onları sağ ve sol yana çeviriyorduk.”** ifadesinin hikmeti çok daha iyi anlaşılmaktadır. Evet, bu ifade ancak asrımızda keşfedilebilen bilimsel bir gerçeğe işaret etmektedir.

İşte Kur'an öyle bir kitaptır ki her kelimesinde bir çok gayeler ve her ayetinde bir çok hikmetler vardır. Her ilim erbabı fennine ait birçok meseleyi onda bulur, ondan ders alır.

Elbette böyle bütün ilimlerin hûlasalarını toplayan bir kitap bundan 1400 sene önce yaşamış ve okuma-yazma bilmeyen bir beşerin eseri olamaz.

Bu kitap ancak ve ancak bütün âlemleri yaratan ve ilmi her şeyi kuşatan zatın kitabıdır. Hz. Muhammed (s.a.v.) de O zatın resulü ve peygamberidir.

Uykuda Kulakların Aktif Olması

Kur'an'da zikri geçen Ashab-ı Kehf kıssası birçok bilimsel mucizeye işaret etmektedir. Bizler bu delilde bu bilimsel mucizelerden birini beyan etmek istiyoruz.

Kehf suresi 11. ayet-i kerimede şöyle buyrulmuştur:

“Bunun üzerine mağarada yıllar yılı onların kulaklarına vurduk (derin bir uyku verdik).” (Kehf suresi 11)

Bu ayet-i kerimede çok ilginç bilimsel bir gerçeğe işaret edilmektedir. Şöyle ki: Ayette geçen **“vurduk”** ifadesinin Arapçası **“darabe”** fiilidir. Arapçada bu fiil mecazi olarak “Onları uyuttuk.” anlamını taşımaktadır. Ancak **“darabe”** fiili kulakla beraber kullanıldığında yani **“kulağa vurmak”** denildiğinde **“kulağın duymasının engellenmesi”** anlamı taşımaktadır.

Bu izahtan sonra ayet-i kerimeye bir daha dikkat edelim: Allah-u Teâlâ Ashab-ı Kehf hakkında **“Biz onları uyuttuk.”** diyebilirdi. Ancak böyle buyurmayıp **“Biz onların kulaklarına vurduk.”** buyurmuştur. İşte **“uyuttuk”** ifadesi yerine **“kulaklarına vurduk”** tabirinin tercihi çok ilginç bir bilimsel gerçeğe işaret etmek içindir.

Bilim adamlarının keşiflerine göre, insan uyurken aktif olan tek duyu organı kulaktır. Uyanmak için saatin alarmina ihtiyaç duymamızın sebebi de budur. Diğer duyu organları uyku esnasında aktif değildir. Dolayısıyla Allah-u Teâlâ'nın Ashab-ı Kehf ile ilgili olarak kullandığı **“kulaklarına vurduk”** ifadesinin hikmeti, söz konusu gençlerin işitme duyularının kapatıldığına ve bu yüzden uzun yıllar uyanmadan uykuda kaldıklarına işaret eder. Demek, **“kulaklarına vurduk”** tabirinin özellikle vurgulanmasıyla kulakların uykuda aktif olduğu bilimsel gerçeğine dikkat çekilmek istenmiştir.

Gördüğümüz gibi, Kur'an'ın her kelimesi hikmet doludur. Bazen bir kelimesiyle büyük bir hakikate kapı açar. Ve her kelimesiyle Allah'ın kelamı olduğunu ispat eder.

Yaratılıştaki Çiftler

“Yeryüzünün bitirdiklerinden, kendi nefislerinden ve daha bilmedikleri nice şeylerden bütün çiftleri yaratan Allah’ın şanı ne yücedir!” (Yasin suresi 36)

Bu ayet-i kerimede geçen **“ezvac”** kelimesi **“zevc”** kelimesinin çoğuludur ve **“çiftler, eşler”** manasına gelmektedir. Karı kocanın zevc-zevce diye tanımlanması da bu kelimeye dayanmaktadır. Görüldüğü gibi, bu kelime benzerler içindeki zıtları ve bu şekilde eş oluşları ifade etmektedir. Ayet-i kerimede geçen **“eşler hâlinde yaratılışa”** 3 örnek verilmektedir.

1. örnek toprağın çıkardığı eşlerdir. Toprağın çıkardığı eşler deyincede akla ilk gelen bitkilerdeki dişilik ve erkeklik özelliğidir. Bitkilerdeki dişilik ve erkekliği başka bir çalışmada işlediğimizden bu bahse girmiyoruz.

2. örnek kendi nefislerinden yaratılan eşlerdir. Kendi nefislerindeki eşler deyincede akla ilk gelen insanların dişi ve erkek şeklinde yaratılışlarıdır.

3. örnek de bilmediğimiz şeylerden yaratılan eşlerdir. Acaba **“bilmediğimiz şeylerden yaratılan eşler”** ifadesiyle kastedilen mana nedir?

Evrendeki eşli yaratılışların birçoğundan Kur’an’ın indiği dönemde insanların haberi yoktu. Erkeklik-dişilik çift kavramının bir karşılığı olmakla birlikte ayette bahsedilen **“bilmedikleri nice şeylerden”** ifadesi daha geniş bir anlam içermektedir.

Nitekim günümüzde ayetin işaret ettiği anlamlardan biri ile karşılaşmaktayız. Atom üzerindeki çalışmalar ilerledikçe var olan parçacıkların sırf protonlardan, nötronlardan ve elektronlardan oluşmadığı; atomun sandığımızdan da kompleks, daha hassas ve daha mükemmel bir yapısı olduğu anlaşılmıştır. Atomun en küçük parçaları için bile eşler hâlinde yaratılış hüküm sürmektedir. **Protona karşı eşi antiproton, elektrona karşı eşi pozitron, nötrona karşı eşi antinötron** vardır.

Maddenin eşler hâlinde yaratılışı fiziğin en önemli keşiflerinden biridir. İngiliz bilim adamı Paul Dirac bu konudaki çalışmalarından ötürü 1933 yılında Nobel Fizik Ödülü'nü almıştır. Dirac'ın buluşu "Parite" adıyla bilinir ve maddenin anti-madde denilen bir eşi olduğu bu buluşla ortaya konulur.

Anti-madde, maddenin tersi özellikler taşır. Örneğin, maddenin tersine anti-maddenin elektronları artı, protonları da eksi yüklüdür. Bu gerçek bilimsel bir kaynakta şöyle ifade edilmektedir: Her parçacığın zıt yükte bir anti-parçacığı vardır. Kararsızlık ilişkisi bize bu çiftlerin varoluşu ve yok oluşunun her yerde ve her zaman aynı anda oluştuğunu göstermektedir.

Gördüğümüz gibi, Kur'an'ın **"Bilmedikleri nice şeylerden eşler yarattık."** ifadesi ne kadar hikmetli ve ne kadar sırlıdır. Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin dediği gibi, **"Âlem ihtiyarladıkça Kur'an gençleşiyor."** yani zamanın ilerlemesiyle gelişen bilim sayesinde Kur'an'ın birçok sırları ortaya çıkıyor ve âdeta Kur'an gençleşiyor. Bakalım bilmediğimiz şeylerden daha nice çiftler keşfedilecek ve bilim Kur'an'ın karşısında secde edecek!

Dünyanın Yuvarlak Oluşu

Dünya'nın şekli konusunda insanlar asırlar boyu ciddi çelişkilere düşmüşler ve çokları onun bir tepsi gibi düz olduğu fikrini savunmuşlardı. Son birkaç yüzyılda yapılan mantıksal ve matematiksel açıklamalarla Dünya'nın yuvarlak olduğu tespit edilmiştir. Ve artık teknoloji gelişip de insanlık uzaya ve aya çıktıklarında Dünya'nın yuvarlak olduğu görsel olarak da ispatlanmıştır. Oysa ki Kur'an asırlar önce bu gerçeğe mucizevi bir şekilde işaret ediyordu.

“Gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Geceyi gündüzün üstüne sarıp örtüyor, gündüzü de gecenin üstüne sarıp örtüyor.” (Zümer suresi 5)

Bu ayet-i kerimede “sarıyor” diye çevirdiğimiz kelimenin Arapçası **“kevvera”**dır. Bu kelime Türkçeye de geçen **“küre”** kelimesi ile aynı kökten gelmektedir. Bu fiil Arapçada yaygın olarak **“başa sarık sarmayı”** ifade etmek için kullanıldığı gibi, **“yuvarlak bir şeyin üzerine bir cisim sarmak”** için de kullanılır.

Baş gibi küremsi bir yapının etrafına sarığın sarılması için kullanılan bu fiil gecenin gündüzün üzerine sarılmasını ifade etmek için de kullanılmıştır. Ayette **“gecenin gündüzün etrafına sarılması”** ifade edilirken aynı zamanda **“gündüzün de gecenin üzerine sarıldığı”** ifade edilmektedir. Gece ile gündüzün oluşma sebebi ise Dünya'nın küremsi yapısıdır. Bu da ancak ve ancak Dünya'nın yuvarlak olması durumunda bu ayette ifade edilen fiil ile gerçekleşebilir.

Dünya'nın yuvarlaklığına işaret eden başka bir ayette ise şöyle buyrulmuştur: **“Bundan sonra yeryüzünü serip döşedi.”** (Naziat suresi 30)

Bu ayette, **“serip döşedi”** olarak çevrilen kelime **“deha”** kelimesidir. “Deha” kelimesi yaymak anlamına gelen **“dahv”** kökündendir. Dahv kelimesi döşemek, düzeltmek anlamlarına gelse de taşıdığı anlam bakımından basit bir döşeme fiili değildir. Çünkü bu kelime de yuvarlak olarak düzeltmek, döşemek fiillerini tarif etmek için kullanılmaktadır.

“**Dahv**” kelimesinden türeyen diğer kelimelerde de yuvarlaklık anlamı mevcuttur. Örneğin çocukların topu yerdeki bir çukura düşürmeleri, taş atıp çukura düşürme yarışları, cevizle oynanan oyunlar hepsi “**dahv**” kelimesiyle ifade edilmektedir. Devekuşunun yuva yapmasına, yatacağı yerdeki taşları temizlemesine, yumurtladığı yere ve yumurtasına da bu köklerden türemiş kelimeler kullanılır.

Dünya'nın şekli de bir yumurtayı andırır şekilde yuvarlaktır. Dünya'nın kutuplardan basık küresel şekli geoit olarak ifade edilmektedir. Bu bakımdan ayette “**deha**” kelimesinin kullanılması Allah'ın Dünya hakkında verdiği önemli bir bilgiyi içermektedir.

Bu izahlardan anlaşıldı ki Kur'an Dünya'nın yuvarlaklığından haber veriyor. Ancak açıkça haber vermeyip sadece işaretle yetiniyor ki Dünya'nın yuvarlaklığını anlayamayan asırlar Kur'an'ın haberleri hakkında şüpheyne düşmesin ve Kur'an'a itiraz etmesin.

Acaba okuma-yazma bilmeyen bir beşerin bundan 1400 sene önce Dünya'nın yuvarlaklığını tek başına keşfetmesi mümkün müdür? Elbette mümkün değildir. O hâlde bu haber bir beşerin sözü olamaz. Olsa olsa bu haber Dünya'yı yaratan ve ona küremsi şekli veren Allah'ın sözü olabilir. İnadık ve iman ettik!

Korunmuş Tavan

“Ve gökyüzünü korunmuş bir tavan yaptık. Onlar ise ayetlerinden yüz çeviriyorlar.” (Enbiya suresi 32) Kur’an bu ayet-i kerimesiyle gökyüzünün korunmuş bir tavan olduğundan bahsetmektedir. Acaba korunmuş tavan olmak ne manaya gelmektedir. Şimdi, bu konuda bilim adamlarının sözlerini dinleyelim:

Atmosfer dünyayı çepeçevre kuşatan gözle görmediğimiz çeşitli gazlardan oluşmuş, 10 bin km’ye varan kalınlıkta, taştan daha sert bir gaz okyanusudur. Şimdi atmosferin koruyucu özelliklerini maddeler hâlinde sıralayalım;

1. Meteor ve gök taşlarına karşı koruması:

Uzaydan Dünya’mıza her gün irili ufaklı milyonlarca meteor düşmektedir. Atmosferimiz bu meteor bombardımanına karşı şeffaf yapı-sına rağmen âdeta çelikten bir set gibi karşı koymaktadır. Atmosferin bu özelliği olmasaydı Dünya’da hayat olmazdı. Yeryüzü ise delik deşik olurdu. Bunun bir örneğine uydumuz Ay’a gidildiğinde tanık olunmuştur. Sağanak hâlinde yağan taşlar Ay yüzeyine çarpmış, irice olanları ise Ay’ın kabuğunun içine de girerek derin çukurlar oluşturmuştur. Meteorlar atmosferdeki moleküllere büyük bir hızla çarpmakta, yüksek bir sıcaklık kazanıp buharlaşmakta ve toz parçalarına dönüşerek kaybolmaktadır.

2. Güneşin zararlı ışınlarına karşı koruması:

Atmosfer aynı zamanda Güneş’ten gelen zararlı ışınları da filtre eder. Canlılar için öldürücü etki yapan morötesi ışınları tutar. Eğer atmosferin ozon tabakası olmasaydı Güneş’ten gelen zararlı ışınlar filtre edilmeyecek ve dünyadaki hayat yok olacaktı. İşte ayet-i kerimde “korunmuş tavan” ifadesiyle bu korumaya da işaret edilmiş ve bunun Allah’ın varlığına karşı bir ayet ve delil olduğundan bahsedilmiştir.

3. Uzayın dondurucu soğuğuna karşı koruması:

Uzaydaki ısı ortalama -270 derecedir. Dünyamız uzayın bu don-

durucu soğuşundan yine atmosfer sayesinde korunur. Atmosfer sahip olduğu özellikler sayesinde Güneş'ten gelen enerjinin çabucak gök boşluğuna geri dönmesini engellemektedir. Ayrıca Güneş ışınlarının dağılmasını sağlayarak Güneş'i doğrudan görmeyen ve gölge olan yerlerin de aydınlık olmasını olanaklı kılmaktadır.

Atmosfer, içerisinde oluşan hava hareketlerine bağlı olarak yeryüzünde sıcaklığın dengeli dağılmasını sağlar. Bu yolla çok ısınan yerlerdeki hava kütleleri az ısınan yerlere taşınır ve bir denge kurulur. Böylece sürekli ısınan Ekvator ve çevresinde sıcaklıkların aşırı yükselmesi, devamlı sıcaklık kaybına uğrayan kutup çevrelerinin ise aşırı soğuması önlenmiş olur. Kısacası uzayın öldürücü ısıdaki soğuşundan korunmamızdan Dünya'daki yaşanılabilen ısının sağlanmasına kadar tüm oluşumlar Allah'ın atmosferi tüm detaylarıyla mükemmel şekilde yaratması sayesinde mümkün olmuştur.

Dünya'yı zararlı etkilere koruyan yalnızca atmosfer değildir. Atmosferin yanı sıra "Van Allen Kuşakları" denilen ve Dünya'nın manyetik alanından kaynaklanan bir tabaka da gezegenimize gelen zararlı ışınlarla karşı bir kalkan görevi görür.

Van Allen Kuşakları olmasaydı Dünya'daki hayat mümkün olmayacaktı. Güneş dışındaki yıldızlardan gelen öldürücü kozmik ışınlar Dünya'nın etrafındaki bu koruyucu kalkanı geçememektedir. Söz konusu plazma bulutları Hiroşima'ya atılan atom bombasının 100 milyar katına ulaşan değerlere ulaşabilmektedir.

Güneş'ten Dünya'mıza ısı ve ışık dışında radyasyon ve hızı saniyede 1,5 milyar km'ye varan proton ve elektronlardan oluşan bir rüzgâr gelir. Fakat Güneş rüzgârları da Dünya'nın 40 bin mil uzağında manyetik halkalar çizen Van Allen kuşaklarını geçemez. Bizler hayatımızı tehdit eden tüm bu tehlikelere karşı hiçbir zarar görmeden yaşamımızı sürdürürüz.

Yalnız şunu unutmayalım ki atmosferin tabakalarından Van Allen Kuşaklarına kadar her şey Allah'ın vazifeli birer memurudur. Hakiki tesir sahibi sadece Allah'tır. Bizi anlatılan tehlikelerden koruyan da on-

lar değil, bizzat Allah'tır. Onlar sadece Allah'ın kudret ve azametine birer perdedir ve basit bir sebeptir. Anlatılan bütün bilgilere bu nazarla bakmak gerekir.

Yeryüzünde hayatın devam edebilmesi için gökyüzünü koruyucu bir tavan yapan Allah-u Teâlâ **“Gökyüzünü korunmuş bir tavan kıldık.”** ayetiyle bu gerçeği bundan tam 1400 yıl önce kitabında haber vermiştir. Evet, bu ayet Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun ve asla bir insan sözü olamayacağının delillerindendir. Zira asrımızdaki astronomik ve bilimsel çalışmalar ile ancak ortaya çıkan bir gerçek bundan 1400 sene önce astronomi ve teknolojinin olmadığı bir zamanda yaşamış, okuma-yazma bilmeyen bir insanın keşfi asla olamaz. Buna inanan ve bunu savunana akıllı denemez. Bu bilimsel mucize gibi Kur'an'ın bütün bilimsel mucizeleri tek bir hakikate parmak basmaktadır. O hakikat Kur'an'ın Allah'ın kelamı ve sözü olmasıdır.

Geri Döndüren Gök

“Geri döndüren göğe yemin olsun...” (Tarık suresi 11) Tarık suresinin 11. ayet-i kerimesi böyle demektedir: “Geri döndüren göğe yemin olsun...”

Cenab-ı Hakk bu ayet-i kerimede gökyüzüne yemin etmiş ve onun **“geri döndürme ve geri çevirme”** özelliğine dikkat çekmiştir. Acaba gökyüzünün geri döndürme özelliği ne manaya gelmektedir. Dilerseniz bu ifadenin ne manaya geldiğini bilim adamlarının beyanlarından öğrenelim:

Bilindiği gibi, Dünya’yı çevreleyen atmosfer pek çok katmandan oluşmaktadır. Her katmanın canlıların yararına yönelik önemli pek çok görevleri vardır. Atmosfer incelendiğinde her tabakanın kendisine ulaşan madde ya da ışınları uzaya ya da yeryüzüne geri döndürme özelliklerinin olduğu anlaşılmıştır. Burada atmosfer katmanlarının geri döndürme özelliğini birkaç örnekle inceleyelim.

Örneğin, 13 ile 15 km yükseklikteki troposfer tabakası yeryüzünden yükselen su buharının yoğunlaşıp yağış olarak yere geri dönmesini sağlar.

25 km yükseklikteki stratosferin alt tabakası olan ozonosfer uzaydan gelen radyasyon ve zararlı ultraviyole ışınlarını yansıtarak yeryüzüne ulaşmadan uzaya geri dönmelerini sağlar.

İyonosfer tabakası yeryüzünden yayınlanan radyo dalgalarını bir uydu gibi yeryüzünün farklı bölgelerine geri yansıtarak telsiz konuşmalarının, radyo ve televizyon yayınlarının uzak mesafelerden izlenilmesini sağlar.

Manyetosfer tabakası ise Güneş’ten ve diğer yıldızlardan yayılan zararlı radyoaktif parçacıkları yeryüzüne ulaşmadan uzaya geri döndürür.

Şimdi şu soruyu soruyoruz: Gökyüzü tabakalarının henüz yakın bir geçmişte keşfedilen bu özelliklerinin 1400 sene önce nazil olan

Kur'an'da belirtilmesi ne anlama gelmektedir?

Bu, Kur'an'ın Allah'ın sözü olduğundan başka bir şey ile izah edilebilir mi?

Öyle ya gökyüzünün **“geri çevirme”** özelliği bu asırda daha yeni keşfedilmiştir. Bu bilgiye bundan 1400 sene önce yaşamış bir beşerin, hem de okuma-yazma bilmeyen bir beşerin sahip olduğunu hiçbir akıl sahibi kabul etmez.

Eğer Kur'an'ın Allah'ın kelamı olduğu kabul edilmezse 1400 sene evvel yaşamış bir beşerin elektro-teleskoplarla gökyüzünü incelediğini ve bu bilgilere kendi başıyla ulaştığını kabul etmemiz lazım gelir.

Bunu kabul edene ise akıllı ve insan denilemez.

Kapıyı Çalan Yıldız

İnsan kulağı alemdeki tüm sesleri duyamamaktadır. 250 Hz ve 3000 Hz arasındaki konuşma frekansı bölgesini duyar. Bunun altındaki infrasound denilen alçak frekanstaki sesleri ve üzerindeki Ultrasonic denilen çok yüksek frekanstaki sesleri duyamaz. Bunlar ancak bu yüksek frekansları algılayan cihazlar ile kaydedilebilir.

Asrımızda bilim ve tekniğin gelişmesi ile alemde çok yüksek frekansta ses çıkaran, atmosferden tutun güneş sistemindeki bir çok gezegenin çıkardığı ultrasonik sesler kayıt altına alınmıştır. Bunların içlerinde en ilginç olanı Bilim adamlarının Pulsar diye isimlendirdikleri, ismi Kur'an da Tarık yıldızı olarak geçen ve kendisine yemin edilen bir yıldızdır. Evet ismi Tarık olan bu yıldız tıpkı kapıyı çalan bir kimsenin çıkardığı ses gibi ses çıkartmaktadır. İşin en ilginç yanı ise Arapçada Tarık kelimesinin kapıyı çalan manasında olmasıdır.

TÂRIK, aslında “**tark**” kökünden ism-i fâildir. Tark, bir ses işitilecek şekilde şiddetle vurmak, çarpmaktır. Buna göre “**târık**”, esasen “**tokmak vurur gibi şiddetle vuran ve kapıyı çalan**” demektir.

Bundan 1400 yıl önce bilim ve tekniğin olmadığı bir zamanda kapıyı çalan manasında Tarık olarak bildirilen bu yıldızın bu zamanda keşfedilen sesinin tıpkı kapı çalması şeklinde olması ne ile izah edilebilir?

Eğer Kur'ana haşa beşer kelamı dersek o zaman Peygamber efendimiz (s.a.v.) in bundan 1400 sene önce bu ultrasonik sesleri, yüksek frekans algılayan cihazlar ile kaydedip sonra buna Tarık dediğini kabul etmek zorunda kalırız ki bu fikri kabul edebilecek yeryüzünde tek bir insan yoktur.

Gökyüzündeki Kırmızı Gül

Rahman suresi 37. Ayeti kerimede Rabbimiz şöyle buyurmaktadır.

“Gök yarılıp da, erimiş yağ gibi kıpkırmızı bir gül olduğu zaman.” (Rahman 37)

Bu ayet-i kerimeyi izaha geçmeden önce ayette geçen bazı kelimeleri tahlil edelim. Öncelikle ayetin başında **إِذَا (izen)** kelimesi vardır. Bu kelime gelecek zaman zarfı olup şart anlamı taşır. Ayrıca gizli bir fiil olan **رَأَيْتَ (ra eyte) sen gördün** fiilinin mefulü (nesnesi) olur. Yani anlam “sen göreceğin zaman” anlamındadır. İkinci olarak **انْشَقَّتْ (in-şekkat)** kelimesi kullanılmıştır. Bu kelime lügatte “yarılmak” anlamında kullanılır. **الدَّهَانُ (eddihan)** ise Arapçamızda iki anlamda kullanılır. Birincisi kızgın yağ, ikincisi ise tabaklanıp boyanmış deri (sahtiyan) anlamında kullanılır.

Bu izahlardan sonra şimdi ayet-i kerimeyi yeniden tercüme edelim. Eğer gökyüzü yarılır ise sen gökyüzünü **sahtiyan (tabaklanmış ve boyanmış deri) gibi veya kızgın yağa benzer bir gül olarak** görürsün. Bu ayeti kerimeyi birçok müfessir kıyametin koptuğu andaki gökyüzünün durumu olarak tefsir etmişlerdir. Çünkü gökyüzünün yarılması onlara kıyameti hatırlatmıştır. Oysa biz şu anda gökyüzünün yarılmasını atmosferin delinerek uzaya gidilmesi olarak anlayabileceğimiz gibi, teleskoplarla da nazarımızın gökyüzünü yarıp öteleri izlemesi olarak ta anlayabiliriz. İşte bu cihette ayetin anlamı **“Eğer siz gökyüzünü delerek uzaya çıkmaya güç getirirseniz veya icad ettiğiniz aletlerle gökyüzünü yarıp ötesini izlemeye muvaffak olursanız gül rengine bir sahtiyan veya kızgın yağ göreceksiniz”** demektir.

Peki **“erimiş bir yağ gibi kıpkırmızı bir gül”** ne demektir. Dilerseniz bu konuda bilim adamlarının ve uzay araştırmacılarının görüşlerine yer verelim.

Nebula uzayda bulunan ve geniş alanlara yayılmış olan gazlar, toz, hidrojen, helyum ve diğer iyonize gazlardan oluşan bulutsu yapılara verilen isimdir. Bu gaz püskürmeleri oldukça büyük ve hızlıdır. Daha

sonraları bu gazlar yakınlaşarak bir gaz bulutu oluştururlar. Bu gaz bulutunun sıcaklığı 15.000 °C den fazladır.

Gerçekten de günümüzde yapılan uzay araştırmaları sonucunda bilim adamları tıpkı **ayette ifade edildiği gibi erimiş bir yağ gibi kıpkırmızı bir gül renginde bir Nebula** ile karşılaşmışlardır.

Evet bu Nebula tıpkı bir güle benzediğinden dolayı bilim adamları tarafından Gül şeklini andıran gaz bulutu manasında **“Rosette Nebula”** olarak isimlendirilmiştir. Rosette Nebula geniş bir toz ve gaz külesidir ve Dünya’dan yaklaşık olarak 5,200 ışık yılı uzaklıkta ve çapı yaklaşık 130 ışık yılıdır. Ve görünümü ise tıpkı Kur’an’da belirtildiği gibi erimiş bir yağ gibi kıpkırmızı bir gül şeklindedir.

Günümüzdeki teknolojik gözlem araçları ile ancak ortaya çıkarılabilen bu gerçeğin bilim ve tekniğin olmadığı bir asırda, okuma yazma dahi bilmeyen bir insan tarafından haber verilmesi sizce ne manaya gelmektedir. Evet madem o asırda yaşamış okuma yazma bilmeyen bir insanın böyle bir haber vermesi mümkün değildir. O halde Kur’an Allah’ın ezeli kelamı ve bu haberi bizlere getiren zat da (a.s.m) onun elçisidir. İnadık ve itaat ettik.